

Ragnhild Andersen: Det foreliggende Lovforslag om Mælkehjælp til svangre Kvinder og diegivende Mødre i 6 Maaneder før og 6 Maaneder efter Fødselen samt til Spædbørn maa siges at være et uhyre beskedent Lovforslag. Og tager man i Betragtning, at det er den højtærede Arbejds- og Socialministers Hensigt at afskaffe Rabatkortordningen, vil man finde, at Resultatet for Hjem med vordende Mødre i adskillige Tilfælde, nemlig hvor det hidtil har været muligt at give Rabatkort til Indkøb af Mælk og andre Levnedsmidler, vil blive en direkte Forringelse af deres Indkomster.

Ved Behandlingen af dette Lovforslag om Mælkehjælp til svangre og diegivende Kvinder er der een Ting, som mit Parti finder, der er Grund til at hæfte sig ved, nemlig de store Mangler, som vor sociale Omsorg for Mødre og Børn gennem Aarene har været behæftet med. Allerede før Krigen var de sociale Vilkaar for vordende Mødre og Mødre med Spædbørn som bekendt ganske utilfredsstillende, hvad der dengang resulterede i en Række vidtgaende Undersøgelser, foretaget af den nedsatte Befolkingskommission, og i positive Forslag, der havde til Hensigt at sikre Mødrene social Tryghed og Barnet gode og sunde Forhold omkring Fødselen. Krigens Forværring af de sociale Forhold i vort Land skabte naturligvis ogsaa for Mødrene øgede Vanskeligheder i Forbindelse med Svangerskab og Fødsel, Vanskeligheder, som for de erhvervsarbejdende Kvinders Vedkommende blev ekstra store derved, at Flertallet af disse kun fik $\frac{2}{3}$ af det Dyrtidstillæg, de mandlige Arbejdere opnaaede. Men som Kvinderne bar Besættelsestidens øvrige Byrder, bar de ogsaa denne i det Haab, at naar de onde Aar var omme, vilde det bære fremover, ogsaa hvad Omsorgen for Mødre og nyfødte Børn angik.

Der er imidlertid Grund til at slaa fast, at det Efterkrigsaar, der er gaaet, ikke har bragt noget socialt Fremskridt, hvad angaar Mødrenes Rettigheder i Forbindelse med en Barnefødsel. Ganske vist blev der i December Maaned gennemført en Lov om Svangerskabshygiejne, som giver alle Kvinder Ret til gratis Helbredsundersøgelse under Svangerskabet. Det var afgjort et Fremskridt lægeligt og hygiejnisk set, men tilbage bliver dog stadig det store uløste Problem, Samfundets

Pligt til at yde Mødrene, gifte som ugifte, en haardt tiltrængt økonomisk Hjælp og Støtte i Forbindelse med en Fødsel, og set paa den Baggrund maa det foreliggende Lovforslag betegnes som ganske utilstrækkeligt. Hvis man vil nøjes med at gennemføre dette Lovforslag, som tilsigter at yde et meget begrænset Antal Mødre $\frac{1}{2}$ l Mælk daglig 6 Maaneder før og 1 l Mælk daglig 6 Maaneder efter Fødselen, betyder det, at man agter at fortsætte i den gamle Skure med at lappe en Ubetydelighed her og en Ubetydelighed der uden at løse det stadig brændende Spørgsmaal: social Tryghed og Sikkerhed for Mødrene i Forbindelse med en Fødsel, og det betyder igen, at Lovgivningsmagten fortsat underkender den store Værdi, som Moderskabet har for hele Samfundets Udvikling. Det kommunistiske Parti finder det derfor ved denne Lejlighed paakrævet at gaa betydeligt videre, end Regeringen er gaaet i sit uhyre beskedne Mælkehjælpsforslag. Jeg kan tilføje, at vi længe har haft Opmærksomheden henvendt paa Betimeligheden af nu endelig at søge Befolkingskommissionens Forslag om en effektiv Hjælp til Mødrene i Anledning af Fødsel ført ud i Livet. Vi har udarbejdet et selvstændigt Lovforslag herom, men finder det rigtigt nu, da Regeringens Lovforslag om Mælkehjælp foreligger, at disse to Ting bliver kædet sammen og bliver sat til Behandling under eet i det Udvalg, der bør behandle Spørgsmaalet.

Før jeg gaar over til at omtale de Hovedsynspunkter i Befolkingskommissionens Betænkning, som vort Parti mener bør gøres til Lov sammen med Mælkehjælpen, vil jeg gerne sige et Par Ord om selve det Lovforslag, som den højtærede Arbejds- og Socialminister her har fremsat. Det tilsigter at yde $\frac{1}{2}$ l Mælk daglig i 6 Maaneder før og 1 l Mælk daglig i 6 Maaneder efter Fødselen, enten til den svangre Kvinde, den diegivende Moder eller til Spædbarnet selv, og hermed tilsigter Regeringen som bekendt at ville afløse den Mælkehjælp, der allerede nu ydes dels i Kraft af Forsorgslovens § 239 og dels gennem Rabatkortordningen, som Regeringen altsaa ogsaa har til Hensigt helt at ophæve. Ifølge Forsorgslovens § 239 har et meget begrænset Antal diegivende Mødre hidtil faaet 1 l Mælk daglig 6 Maaneder efter Fødselen, men kun under Forudsæt-